

Blok tematyczny: Odzież , moda, styl.

Temat dnia: Ballada o zejściu do sklepu M. Białoszewskiego. Inspirująca codzienność.

Cel lekcji: Wprowadzić temat lekcji poprzez formę powitania. Ćwiczyć sprawność posługiwania się liczebnikami podczas podawania daty. Wprowadzić wiersz M. Białoszewskiego. Wspólnie z uczniami prześledzić, jak codzienność inspiruje poetę. Kształcić rozumienie ze słuchu: ankieta: prawda/ fałsz. Zainspirować uczniów do własnych przemyśleń . Stworzyć sytuację edukacyjną umożliwiającą samodzielne gromadzenie odpowiedniego słownictwa. Pobudzić kreatywność uczniów. Uwrażliwić na „poezję dnia codziennego”. Przypomnieć i utrwalić zasady operowania przymiotnikami w stopniu wyższym i najwyższym. Kształcić umiejętność pracy w grupie. Inspirować do własnych wypowiedzi. Stworzyć możliwość dłuższej wypowiedzi pisemnej na podstawie zgromadzonego materiału.

Pomoce:

Uczeń: przybory szkolne, wycinki z gazet, reklamy prezentujące modę.

Nauczyciel: Test wyboru dla każdego ucznia, ramka z wyrazami, rozsypanki wyrazowe, teksty źródłowe dla uczniów.

Zapis w dzienniku: Powitanie wprowadzające w temat lekcji. Tradycyjne ćwiczenie z liczebnikami podczas podawania daty. Ćwiczenie w rozumieniu ze słuchu. Praca z tekstem wiersza M. Białoszewskiego. Tabelka prawda/fałsz – podstawowy sens wiersza. Staranne podsumowanie ankiety. Użycie przez poetę niepoprawnego wyrazu jako elementu kreacji świata przedstawionego. Zagadnienie ballad romantycznych. Kompozycja trzech przestrzeni: planujemy, projektujemy, gromadzimy słownictwo – praca w grupach. Prezentacje. Prezentacje po uzupełnieniu słownictwa. Wprowadzenie wątku odczuć bohatera (zachwyt, zdziwienie, niepokój). Wyszukiwanie cytatów. Projekt wielkiego sklepu z lampami. Zadanie domowe wynikające z ostatniego projektu na lekcji z uwzględnieniem słownictwa dotyczącego sklepów odzieżowych.

Przebieg:

1. Powitanie. Dzień dobry wszystkim, którzy lubią przyglądać się ludziom. Dzień dobry wszystkim , którzy lubią przysłuchiwać się różnym dźwiękom dookoła. Dzień dobry wszystkim, którzy są wrażliwi na szумы i szelesty.
2. Tradycyjne ćwiczenie z liczebnikami podczas podawania daty.
3. Ćwiczenie w rozumieniu ze słuchu. N. mówi: przeczytam wam teraz dwukrotnie wiersz Mirona Białoszewskiego, polskiego poety, który żył i tworzył w XX wieku. Posłuchajcie uważnie, a następnie wypełnijcie ankietkę :prawda/fałsz.

	P	F
Nie istnieje czasownik zeszedłem zastosowany przez poetę, powinno być zszedłem.		
Bohater wierszowanej ballady na początku porusza się wzdłuż brzegu rzeki.		
Bohater jest zafascynowany sposobem poruszania się ludzi.		
<i>Zupełny</i> i <i>całkowity</i> to synonimy.		
W wierszu istotną rolę odgrywa ruch.		
Wiersz napisany jest w pierwszej osobie.		
Odbiorcą wiersza są ludzie, którzy lubią robić zakupy.		
W sklepie , do którego przyszedł bohater, paliły się lampy ze szkła.		

Bohater nie wrócił do domu.

4. Staranne podsumowanie ankiety pod kontrolą N. Rozwijają tematykę zawartą w ankiecie. Oczywiście czasownik *zeszedłem* jest niepoprawny. Zdarza się, że tak mówią dzieci albo osoby niespecjalnie wykształcone, które nie przywiązują wagi do kwestii poprawnościowych (tym samym autor sugeruje, że jego bohater jest zwyczajnym, przeciętnym człowiekiem).

N. przywołuje zagadnienie ballad romantycznych. Wskazuje charakterystyczne cechy, a przede wszystkim zwraca uwagę, że są to utwory nasycone fantastyką i niezwykłością.

5. Praca w grupach: Twórcza praca z tekstem. N. mówi:

W wierszu występują trzy przestrzenie, trzy miejsca, ważne dla bohatera (można oczywiście mówić także: podmiotu lirycznego). Nie są opisane dokładnie i starannie. Poeta raczej sygnalizuje te miejsca opisując ruch bohatera, jego przemieszczanie się. Rozdam wam plansze, niech każda z grup narysuje schematycznie drogę wykonywaną przez bohatera od miejsca do miejsca. Poszczególne miejsca narysujcie i opiszcie. Możecie po prostu wpisać na rysunku nazwy przedmiotów albo inne ważne elementy – możecie śmiało – kreatywnie rysować w waszą planszę, to, co waszym zdaniem, może być ważne dla bohatera albo po prostu znajdować się w tych miejscach. Rysunek powinien być schematyczny, ale odwzorujcie w nim najważniejsze elementy. Zastanówcie się przede wszystkim, jakie to trzy przestrzenie skąd bohater musiał wyjść (jedno miejsce) gdzie się porusza, dokąd wchodzi i gdzie potem wraca. Jeśli któraś grupa uzna, że tych miejsc jest więcej, narysujcie to inaczej – to wasza plansza. PAMIĘTAJCIE, ŻE TO LEKCJA POLSKIEGO, WIĘC BARDZO WAŻNE JEST SŁOWNICTWO WYPISYWANE NA PLANSZY.

Podczas prac grupy cały czas włączony jest projektor, pojawiają się na nim fotografie różnych wnętrz: mieszkania, klatki schodowe i sklepy.

6. Grupy prezentują efekty swojej pracy. Na planszach pojawiło się słownictwo wpisane przez uczniów. N. rozdaje im teraz koperty ze słownictwem i prosi o uzupełnienia.

PÓLKA NA KSIĄŻKI, ŁÓŻKO, FOTEL, TOALETKA, KUCHENKA, FOTEL, KANAPA, SOFA, ŁODÓWKA, SZAFKA, KRZESŁO, BIURKO, RADIO, KOMPUTER, ZMYWARKA, KOSZ NA ŚMIECI, ZASŁONA, STOLIK NOCNY, LUSTRO, TAPETA, OBRAZ, RADIO, TELEFON, KOMÓRKA, ZDJĘCIE, WAZON Z KWIATAMI, ŚCIANA, SUFIT, LAMPA, FIRANKA, ZEGAR, KOMODA, STÓŁ, KRZESŁA, KWIETNIK,

KLATKA SCHODOWA, WINDA, SCHODY KAMIENNE, PŁYTKI CERAMICZNE, SKRZYPIĄCE, DREWNIANE SCHODY, PORĘCZ: DREWNIANA, METALOWA, BRAK PORĘCZY,

LADA, PÓLKI NA TOWARY, TOWARY, KASA, LAMPY, OSZKŁONE WYSTAWY POSZCZEGÓLNYCH STOISK, MANEKINY, KOSZE NA TOWARY, WÓZKI, ŁAWECZKI DLA ODPOCZYWAJĄCYCH W TRAKCIE ZAKUPÓW,

7. Grupy, po uzupełnieniu słownictwa raz jeszcze prezentują swoje plansze.
8. Mówi: Spójrzcie na ekran. Ukazały się tam nazwy odczuć naszego bohatera. Które z nich, waszym zdaniem trafnie oddają jego sposób odczuwania.

Zdziwienie, zachwyty, onieśmielenie, oszołomienie, skrępowanie, szok, dezorientacja, podziw.

Wspólnie z nauczycielem uczniowie szukają w tekście wiersza fragmentów potwierdzających ich

opinie i odczucia.

„ach, wyobraźcie sobie,
schodami.”

„Żałujcie,
żeście nie widzieli”

„Wstąpiłem do zupełnego sklepu”;

„No naprawdę
naprawdę
wróciłem”.

9. Sklep i poruszający się w nim ludzie niepokoją i równocześnie zachwycają naszego bohatera. Zaprojektujcie w grupie przestronny sklep z wielkimi lampami. Niech będzie to sklep odzieżowy. W domu opiszecie ten projekt, uwzględniając niezbędne słownictwo.
10. Prezentacja projektów.
11. Zadanie domowe. Opisz projekt, który opracowałeś wraz z grupą. Uwzględnij słownictwo charakterystyczne dla sklepów odzieżowych.

Aneks dla N.

Miron Białoszewski

Ballada o zejściu do sklepu

Najpierw zeszedłem na ulicę
schodami,
ach, wyobraźcie sobie,
schodami.

Potem znajomi nieznajomych
mnie mijali, a ja ich.
Żałujcie,
żeście nie widzieli,
jak ludzie chodzą,
żałujcie!

Wstąpiłem do zupełnego sklepu;
paliły się lampy ze szkła,
widziałem kogoś – kto usiadł,
i co słyszałem?... co słyszałem?
szum toreb i ludzkie mówienie.

No naprawdę
naprawdę
wróciłem.